

Novament sobre teatre

Sembla que, fatalment, haurèm de creure que és veritat allò que diu una cobla popular castellana. Que «nuestros males no tienen remedio».

I diem això, perquè el panorama teatral actual, a Granollers, no pot pas ser més desolador.

Començaren a declarar la guerra a mort al teatre, els nostres empresaris de sales d'espectacles. Naturalment, no estem d'acord amb la posició que han adoptat, però no podem fer-hi res. Al capdavant, ells defensen un negoci. I si el teatre no «raja», la culpa no és pas totalmet seva.

Més endavant, vam esperar que el Patronat de Fires i Festes faria quelcom de categoria, de tant en tant, que vingués a mitigar la migradesa escènica que era —i continua essent— quelcom endèmic a casa nostra. Les nostres il·lusions, però, es quedaren simplement en això: il·lusions.

Ja l'any passat, en fer el comentari de les obres representades durant la darrera Festa Major, diguérem que, tant el Casino com l'esmentat Patronat, no s'encaparraven gaire en la confecció de llurs programes. Que semblava que, fins i tot, havien perdut la facultat de les iniciatives.

No sabem, en el moment d'escriure

aquestes ratlles, allò que prepara enguany el Patronat. Però com que ja estem tan escarnats, no som gens optimistes.

Ara bé, del Casino ja tenim notícies. I no poden ser més desencorajadores. Com a teatre, es farà una «zarzuela». I, per cert, ben nova: «Don Manolito». Tornem a allò de sempre: el rutinarisme, la inèrcia, la pobresa d'idees.

Sabíem que, abans de produir-se els darrers fets dins el si d'aquesta societat, alguns elements de la Junta s'havien posat en contacte amb «Palestra», de Sabadell, i s'havia concertat fer «La fiorecilla domada», de Shakespeare, amb la col·laboració de l'exel·lent actriu M.ª Matilde Almendres (Premi de la Crítica 1960) en el paper estel·lar.

Ignorem les causes que han produït el canvi de rumb. Amb tot, «a priori» podem assegurar que hi sortirem perdent. I no podem silenciar la nostra decepció. Possats a escollir, i amb tot el nostre respecte per al mestre Sorozàbal, preferim la bellesa literària del gran escriptor anglès a la música enganxadissa del bon músic basc.

I ens dol encara més, en aquests moments. Arreu de la província, i de la regió, s'organitzen interessants festivals i cicles teatrals, pels millors conjunts i agrupacions d'Espanya. I, fins i tot, a poblets molts petits. I no tots ells tenen turistes.

Però, sens dubte, tenen quelcom que demostrarem no tenir nosaltres: ganes de fer coses amb veritable relleu artística i dignes del bon nom de la Ciutat.

Ens fa por, però, que les nostres lamentacions seran, una vegada més, una «vox clamantis in deserto».

R. Munné i Coll

A molta gent no li agrada (i a nosaltres tampoc)

... que malgrat ultrapassar el miler d'abonats, el servei telefònic no sigui automàtic.

... que aquest augment d'abonats no hagi anat acompanyat d'un augment del nombre de telefonistes, sinó d'una reducció, la qual cosa obliga als usuaris a exercitar contínuament la virtut de la paciència.

... que les prohibicions de fixar cartells, àdhuc les expresses i escrites, no siguin sempre respectades per tothom.

... que, posats a no poder oferir res als turistes, Granollers no compti ni amb hotels suficients.

... que les entitats culturals s'abstinguin de participar en els actes de la Festa Major.

... VOX POPULI agraeix: que s'hagi instal·lat enllumenat públic als carrers Bertran de Seva i Bartomeu Brufalt. (Ara, només cal que es preocupin de canviar les bombetes fosques).

FURA.

Reflexions

Festival de Música, a Vich

UN PROGRAMA

Caldria que cada vegada es conegués més l'efecte d'atracció que tenen les coses ben fetes. A nosaltres —i, com que no ens considerem pas excepció, hem de comptar que a molta gent també— ens decidí a anar a Vich, a sentir un dels concerts del IV Festival de Música, el programa que l'anunciava. Una edició magnífica, amb reproduccions del romànic molt bones, amb una portada en quatricomia i uns articles de Ramon d'Abadal, Dr. Junyent i J. Palau. Paper couché, tipografia excel·lent, composició molt ben aconseguida...

EL LLOC

Els concerts, com correspon a un festival d'estiu, són a l'aire lliure, a la plaça de la Catedral. Un recó de Vich, aïllat a l'hora del concert, de tot soroll. La nit, a l'hora dels silencis, s'omple només de les

notes, de l'harmonia humana que uns músics transcriuen i trasmeten. Enlaire, les estrelles són testimonis també silenciosos, però tot fent pampallugues, com si volessin donar així el senyal de la seva presència conscient. (I, deixem-ne constància, no som pas «romàntics»).

LES REFLEXIONS

Tot plegat —el programa, el lloc, els actes, la gent que hi trobarem— ens ha fet pensar, i encara més quan ens hem assabentat que tot s'aconseguia amb un pressupost ben assequible, ben a l'abast. Això sí, amb un pressupost que ignora les despeses supèrflues, que no deixa que s'hi fiquin conceptes innecessaris. I hem pensat que tot allò que tan bé quedava, també nosaltres podríem tenir-ho. I hem pensat que era una llàstima que, havent-hi les possibilitats, no podéssim veure'n la realitat.

S - Granollers

¡Juguetes!

Resuelva sus compromisos con sus familiares o amistades

Regalando un juguete

en cumpleaños, onomásticas, primera comunión, exámenes, etc

juguetes todo el año

Sastre

Pl. Perpiñá, 15 Tl. 734

SUPLEMENTO DE LA HOJA DIOCESANA

Con Censura Eclesiástica

Depósito legal: B. 15969-1960

GRÁFICAS PADRE KOLBE